

Narodni list

Pučki list za politiku i pouku.

„Narod bez narodnosti jest tielo bez kosti!“

Br. 3.

Volosko-Opatija u četvrtak 16. siječnja 1902.

God. III.

Hrvatsko-slovensko političko društvo za Istru.

Na 9. o. m. bil je va Pazine sastanak naših vrednih prvaka i načelnika z Istre, da se dogovore za ustrojjenje jednoga političkoga društva za Hrvate i Slovence z Istre.

Na tem sastanku su se pretresala i zaključila društvena pravila te izabral se je jedan odbor, ki ima predložiti vlade pravila i sazvat konstituirajuću skupštinu. Već od više vremena čuti se potreba, da se ustroji jedno naše političko društvo za Istru.

Političko društvo „Edinost“ va Trstu ima neizmerno puno zasluge za probudjenje narodne svijesti z Istre. — Nego to društvo ima va samom Trstu i okolice toliko posla da ne more posvetiti Istre onoliko brige i truda koliko zahtevaju današnje naše žalostne prilike z Istre. Ovde vidimo kako se naši neprijatelji, Talijani, proti nam bore s poštenimi i nepoštenimi sredstvi. Vidimo kako se oni organiziraju, kako na svih krajevih složno proti nam jurisaju. Vidimo ih kako nam pomoću provincijalnoga fonda naš neuki puk bune i smućuju proti vlastitoj krvi i jeziku. Vidimo nadalje, kako sistema tički jurisaju na sve naše pravice i va uređeh i va školah i va crekvah, ke smo s tolikemi žrtvami i mukami predobili. Vidimo kako s našemi neprijateljima z Istre složno proti nam delaju i cesarske i crkvene oblasti. — Vidimo dakle laako je sve organizirano, složno, da proti nam dela, da nas upropasti.

Proti svemu tomu stojimo mi istarski Hrvati i Slovinci rastrešeni nesložni i neorganizirani kako jedno vello stado ovaca. Baš radi te nesložšćine doživili smo već nekoliko porazi ili gubitki, ki bi bili seguro izostali da smo bili složni i organizirani. Radi tega bila je već skrajna potreba da se osnuje jedno naše političko društvo za Istru i radi tega mi z veseljem i z oduševljenjem pozdravljamo osnovanje „političkoga društva za Hrvate i Slovence z Istre“. To društvo dignut će visoko narodni barjak a okolo tega barjaka skupit će se složno ono dvesto tisuć istarskih Hrvati i Slovinci.

To društvo će onda provest organizaciju naše narodne vojske z Istre. — Svaki kotar, svaka občina imat će svoj odbor, svojga kapitana, ki će svoju vojsku držat na okupu i dignut ju kad bude potreba.

Kad budemo tako organizirani jedva onda upoznat ćemo silu i moć našega naroda z Istre a toj silu i moći neće već odoliti talijanska banda svemi svojemi izdajicami. Kad budemo tako organizirani moć ćemo prez straha dočekat svaku talijansku navalu na našu narodnost i naš jezik, pak onda — „Što Bog dađe i sreća junačka!“
Hrvoj Istrančić.

Ča je novega po svete?

Austrija. Kada će se opet sastati zastupnici u carevinskom vieću, ne zna se pravo. Tomu odgađanju su krive razne konferencije, koje vodi ministar-predsjednik

Dr. Körber sa Česi i Niemci radi postignuća sloge između istih osobito a pitanju jezika kao što i ministarska viećanja, koja se u zadnje doba često opetuju.

Dr. Körber želi, da dovede u sabor složene Čehi i Niemce pa da pomoću ove sloge omogući i dokonča poslovanje sabora. Dosadašnji rad oko toga nas u ostalom osvjeđava, da će se teško izpuniti ta ministarova odnosno vladina želja, dok se ne bude jednom za uvijek pripomalo besjedom i dielom da smo svi jednaki i ravnopravni po Bogu i zakonu. „Uzaludno je svako nastojanje, dok je razloga za vojevanje.“

U našoj Istri — kako je znano — svršio je izbor za zemaljski sabor i sada radi se o tom, tko da bude zemaljskim kapetanom i saborskim predsjednikom. Govori se, da za ovo mjesto su uzete na oko tri osobe i to Dr. Rizzi, Dr. Chersich i Dr. Cleva. Nama, koji smo hrvatskog ili slovenskog jezika je sve isto, tko od ove trojice da bude imenovan, jer su nam svi ljudi narodni protivnici.

U ostalom vidit ćemo, hoće li taj budući kapetan i predsjednik htjeti i znati da drži red u sabornici i na galerijama, kad bude naši zastupnici govorili svojim materinim jezikom, — kao što da štije ravnopravnost te da uvažava upite i predloge, hrvatski i slovenski podnešene. Iz kapetanovog i vladinog ponašanja razabrat ćemo uvjete ili kondicije, pod kojima je usliedilo imenovanje.

Naša mornarica pravi u najnovije vrijeme ozbiljne i teške ratne vježbe. — Do mala će prisustvovali tim vježbama i samo Njegovo Veličanstvo Car Franjo Josip. Reč bi, da se nešto ozbiljna pripravlja!

Možda su ove vježbe odgovor čestom krizanju i namigivanju talijanskih ladja po jadranskom moru! Talijani ne mogu nikako zaboraviti na one silne udarce, koje su dobili godine 1866. kod Visa, pak anju možda osveta prama onoj „tko se ne osveti taj se ne posveti“. Ali treba znati, da se nedužno napadnuti bori najmanje za dva i da je nepošteno napadaču nemoguće „posvetit se“. Dakle pozor!

Ruska. U njemačkom državnom saboru čuo se ovih dana energični glas Poljaka prigodom rasprave o „proračunu. Poljaci u Pruskoj izvrgnuti su najmo od davna milosti i nemilosti Njemačke vlade. Oni ne smiju danas skoro ni moliti niti govoriti u materinjem jeziku, a kamo li pak pisati u tom jeziku na sud i druge javne oblasti. To je Poljakom u Pruskoj a i njihovoj braći u Galiciji u velike dozlogrdilo i za to taj energični glas doktora Jandzavakoga u njemačkom saboru, koji je usljed toga ostao upravo prenečen, tim više, kad je čuo i glas iz centrama od Niemca Prica Coaken, koji je med ostalim rekao, da i Poljaci imaju ista prava kao svaki drugi državljani i da bi se prekrililo božje i ljudske zakone, kad bi se Poljake htjelo lišiti njihovih prava.

Bog dao, da im se to grozno stanje čim prije u bolje promjeni!

Afrika. Rat u južnoj Africi još uvijek traje. Buri drže se junački, a Englesom je najviše zlo i naopako.

Na parobrodu „Moknaok“ nalazi se na povratku kući 38 engleskih častnika invalida i 468 ranjenih i bolesnih vojnika, a na parobrodu „Canada“ 27 engleskih častnika invalida i 310 bolesnih odnosno ranjenih vojnika.

PODLISTAK.

Na novu godinu.

Napisao: Dugo Razkričar.

Silvestrova noć spustila se na zemlju crna i tmurna. — Maleni bijeli oblacičci sjatili se po ozorju, dok su debele smiežne pahuljice lepršale zrakom, spuštajući se linao gotovo nehajno na izmučene zemaljske gradi. —

— U malenog seoskog krcmici sastalo se društvanje mladih ljudi, te veselo pjevalo i hobotalo.

U prikrajku iste sobe ispod one slike slavni hrvatskih mučenika, sjedio za stolom mlad gospodin. blida lica, velikih modrih očiju, duge kose a maleni crnih brčića te zamišljeno pljio preda se.

Za istim stolom na protivnoj strani zgurio se odrpani seljak. Na licu čitala mu se bol i tuga. Crne mu se misli vrazale glavom, dok bi mu se po koja debela suza kradinice odkotrljala niz ono blido staračko lica.

U suhoj košćatoy ruci držao malu drvenu laticu te bi kao preko volje odmakio, a maleni bijeli kolutičci gubili se u zraku praćeni njegovim pogledom.

— Bilo je jedanaest i pol u noći. Društvanje zabavljalo se sve življe bacajući po koji prezirni pogled na onog tužnog seljaka, kad se najstariji izmed njih crvenog ugrijana lica ustane i začu govoriti. Glas mu bio krupan, izgovor oštar,

mahaj ruku i stiskaj šaka grčevit . . . . . nervozan.

U sobi zavladala tišina. . . . . Drugovi ga slušali niemo zapanjeno, dok svi ne prasnua u grozotan smieħ, kad je prst govornikov pokazivao na seljaka. — Čaše se uzdignu a trokratni „eviva“ zaori sobom.

— Jadnomu seljaku uzdrhale usne, srce mu se stislo od boli, grudi mu se nadimale a riekta suza potekla mu niz lice. . . . . Niemi ukoćeni pogled počivao mu na zemlju dok ga tagaljivi glas sa seoskog turna ne probudi iz tužnih sanjarjia.

— Bila je ponoć. — Stara se godina oprastala svietom i survala u vječiti nepovrat dok se nova, mlada kao kaplja, veselo smješila!

— Vika, kucanje čaša, stiskanje ruku živahno se izmjenjivalo. Sve si zašellio srećan početak, samo se ubogom seljaku niko ne približi. Nanj je cijeli sviet zaboravio, njega sve mrzi i prezire, ta on je rob zamrčeni „šćavo“.

Bolni mu se uzdisah izvnu iz grudiju te sklopljenih ruku uzdignu oki prama nebū. Tko bi znao što se je u tom časa u njegovoj duži zbivalo, tko promjerio tugu onog ubogog prezrenika?

Al na jednom skoči na noge mladi onaj gospodin što je do tada nepomično sjedio na suprotnoj mu strani, te stisnuv košćatu desnicu ubogom seljaku unklidne: „Srećna ti bila nova godina. Istarski patulice!“

Zigi - zagi.

Najzada se je i Duga Mare razjadila na Rižota Noninega:

— Koliko pnta sam već rekla, zavalila je ona na njega, da prvo nego čete prit k mane, da potučete na vratoh.

— Ni za potrebu, gospa, rekao je na to Rižo, zađ prvo nego du poč va vašu kamaru ja vavek pogledam skroz ključanicu da vidim ako se morete prikazat ale pak ne morete.

Mej dva mačka. Jedan pita drugoga: S kim si čera bil va barufe?

— S Liziriti. Z jednom rukum sam mu zasvetil jedan kacot.

A s drugom? — S drugom sam mu dal jedan vritnjak.

A s trećom? — S trećom sam mu v obraz pljunul.

Ivak je zidal negde na Rukavašćine. Jedan dan je šal na krov od kući i zaval: — Koliko zidari je dole? Odgovorili su mu: Devet. A Ivak na to: — Dobro je, neka ih polovica pride gore.

Na sude na Voloskem: Sudac pita Krstića: Nimate niš za dodat za vašu obranu? Krstić ga 'gleda: — Ča čete da dodam. . . . — Dakle nimate niš. . . . — Gospodine na, rekao je Krstić, to sam već rekao i Braj-

ternu. Nisam imel nego petnajst soldi i tih sam mu dal.

Kada je ono Sotonić šal prođavat žukvu za Rovinj, našal je tamo dva pijana Talijana, ki se svadjaju mej sobom. Jedan je kuntrestal, da je jutra ponedjeljak, a drugi da je utorak. Kad su oni videli Sotonića s žukvom na rama, pitali su njega, neka njim on povede ki dan je jutra. Sotonić je na to rekao: — Mi no ga šo, mi ga še fu-rešto in što paježe. I šal je žukvom preki.

Govorilo se je o Rižotu Noninom. Jedan je govoril: — Za njega dva i dva delaju vavek tri. Ale pak pet, dodal je drugi. — Inšoma nikada četiri dodal je treći.

Jedan Venezian je prišal va Trst, pak videć cesarsku akvilu rekao je: — Ja bim malo rado znat, kade ste vi čapali tu akvilu z dvemi glavami. — Jušto ondaka, odgovoril mu je jedan naš čovek, kade i vi va-šega lava s kraljuti.

Va škole. Pegan tmašei dece: Sve one stvari skroz keh se more videt zovu se transparenti.

— Mali Sločarić, povej mi jednu stvar ka je transparente. Mali Sločarić se digne i odgovori: — Šknja od ključanice je transparenta.

Da, Englezom ide tako zlo, da su im pošeli vojnici desertirati. Na 9. tek mj. pobjeglo je imenada 178 ljudi pukovnije Brabantzowe.

Dopisi.

Iz Zbandaja. Otvorene podružnice sv. Cirila i Metoda u Zbandaju. — (Svrstak).

Za tim im rastumači pravila i reče, da more podružnica bit svagdi, gdi se nahaja dvajset njih, ki uplaćuju najmanje 20 soldi na leto.

Izputit more svaki, kada ga je volja samo za ono leto va kem izstupi, mora platit svoja članarina.

Svakomu je slobodno platiti na leto koliko će, ono ča je više od njegove članarine — nego je dužan — se računava za dar.

Članovi se dijele prema tomu kako plaćaju:

1) Utemeljitelji, ki plate jedan put za vavek 100 fiorini.

2) Podupirajući, ki plate jedan put za vavek 25 for.

3) Redoviti, ki plate jedan fiorin na leto.

4) Izvanredni, ki plaćaju najmanje 20 soldi na leto.

Najmanje jedanput na leto moraju se svi članovi skupiti i to se zove skupština. Ta skupština odabere sebi odbor ali komitad, koji upravlja sa podružnicom, kako čete videti da, čemo ga i danas izabrati. Ovaj komitad dava vam račune koliko se je sabralo i poslalo na glavnu Družbu i kako se je upravljalo kroz jedno leto s podružnicom. Vi ste onda gospodari potvrditi nazad stari odbor ali izabrati drugi.

Nu moram vam reći da ne samo komitad ili odbor je pozvan da gleda oko razširivanja i veće koristi podružnice, nego i svi vi članovi dužni ste nastojati u svakoj prilici, da što god, ni poveti ni pol saberate na korist vaše podružnice. Sad vam je lipa prilika, kad se svakomu dava dobra ruka. Dajte i vi dobru ruku na korist vaše dice. Kad ubijete prasca, učinite veselje, spamete se u tom veselju vaše podružnice. Kad slayite imendan, kad ste pozvani u goste, kad se sastanete s prijateljem, kad ste kod kakove igre ili zabave, uvijek se sjećajte vaše podružnice, a na korist vaše dice.

Na to se je izabrao sljedeći odbor:

Predsjednik: Ivan Radolović,
zamjenik: Miančić Juraj,
tajnik: Tome Jehnić,
zamjenik: Petar Fabić,
blagojnik: Krelbel Lovro,
zamjenik: Kaligari Anton.

Gospodin učitelj preporučio odboru i članovom još jedanput, da kako su Zbandajci u svih drugih stvarih jako složni, neka složno delaju i za podružnicu, da im bude na dik, kako su oni na dik našimu naroda u Istri.

Gospodin Krelbel zahvali se u ime odbora članova g. učitelju na njegovom trudu i obedi, da će gledati da uzdrži častno ime svoje podružnice, na kojoj se i glavnoj Družbi srdačno zahvaljuje moleći u ime puka Zbandajskoga, da im dojde u pomoć, kad budu je pomoći prosili.

Posle toga bilo je uplaćivanje članarine, koje se je sabralo od 27 članova 27 kruna i 60 h.

Nakon svršene skupštine sabralo se još kao dar k 22-80 i to ovaako: Šime Krelbel od Lovre 30 h, Radetić Ive od Jure 20 h, Budetić Martin od Antona, Buda Ivan od Silvestra, Legović N. od Stipa po 10 h, Anton Šteraj p. Martina 8 h.

Ostalih 21 k i 92 h sabralo u veselom društvu među gospodom: Gospodin Neimovanani k 15, a ostalih 6 k i 92 h sabrali među sobom Ante Iskra, Ivan Radolović, Lovro Krelbel, Juraj Miančić, Tomo Jehnić, Petar Fabić i Anton Kaligari.

Da ni bilo onako slabo vrimé, dobilo bi se bilo više članarine i više dara, ma sve jedno mi smo s tim podpunno zadovoljni i pokazali našoj braći u i izvan Istre, da onoliko koliko moremo učinimo, a ča mi ne moremo prosimo, da nam ta naša braća pomoru.

A sada braćo Zbandajci ne mojte misliti, da je to dosta nego uvijek više gledajte i sabirajte za vašu podružnicu da bude cvala i napredovala na vašu dik i na korist naše drage dceice.

Želeći vam svima srčno novo leto, ostajem Vaš iskreni prijatelj A—n.

Iz Lovrana. Kako je poznato g. Grossman je ravnatelj naših skola i pod njim jesu četiri drugi učitelji. Nego isti gospodin je ujedno i naš obćinski savjetnik pak mora i na obćinske sednice a sigurno gubi vremena dosti i s drugimi obćinskim posli kad i nije sednice pak je naravaka stvar da on dosta vremena izgubi radi obćinskih stvari ki bi se svejednako obavila ako im on i ne bi kumoval, a mi znamo da bi dobro bilo da se više skrbi za školu i da za školu porabi i ono vreme kad nema škole.

Ali g. Grossman za ne samio gubit vreme za obćinu u Lovranu već on zna i putovati u obćinskih posli ča do Poreča, prem ima med obćinskim savjetnici osim načelnikova zamjenika i drugih koji bi mogli do Poreča se prošetati na račun i trošak obćine. — Tako je g. Grossmann putoval prošlu sruđu i četvrtak u Poreč zajedno sa jednim drugim savjetnikom a ne znamo po kojem poslu ni ako je za to imao dozvolu od svojih predpostavljnika.

Ravnatelj škole je plaćen, da se brine za školu te mu ne treba dijete tražiti putovanjem u Poreč — već bi moral pustiti dijete drugim koji nimaju druge plaće a koji bi posal za obćinu isto onako dobro obavili kako i on.

Ravnatelj škole neka bude za školu a načelnik obćine neka bude za obćinu.

Iz Zameta. I ovo leto imela je "Sloga" na zadnji dan leta domaću zabavu za to, da veselo i u društvu završimo staro leto i dočekamo novo. Zabavljali smo se šaljivom poštom, pjevanjem i prijateljskim razgovorom, dokle nas ni o pol noći iznenadil krasan prizor. Na pozornice ukazala se umirajuća stara godina i kad je ona zadahnula, prikazal se va velem svetlu anđjel, ma pravi anđjel, ki nam je naveštil novo leto. Kad je i on zginul i pevajući svršil pesmu "Lepa naša domovina" srdačnemu čestitanju i nazdravljanju ni bilo kraja ni konca.

Bila je baš lepa domaća zabava.

Kako svaki put, kada imaju "Sloga" kakov sastanak, saberu čagod za našu družbu, tako i ov put na predlog Ivana Dirake su sabrali malu svetlicu za dobru ruku družbi sv. Cirila i Metoda. Živili Slogaši. I g. Ivan Srdić Prešić s Kantride poslao nam je k 4. da ih uručimo družbi kako dobru ruku. Živio ga Bog! Ovakoveh je malo na Kantride.

Iz Baške. Dragi moji sugrađani! Poznata vam je osoba, koja se je među vama udomila. Došla je amo gladna i bosa, pa se sa svojim šilom i voščilom pokrpala i u objesti svojoj otišao je od vas i pošao u Opatiju. To vam je Ivan Quadranti postolar. (E poznamo ga i mi dobro op. ur.)

Nu pošto mu se tako posao preokrenuo na gore, vratio se je u ona Bašku, koju je prije svojeg odlaska proklinjao i svakojako nagradio. Vratio se je ovamo kao trgovac koža, al on sa je i opet postolarstva primio i pomazio svoj stječevinu. U svojoj obieti ne prestaje se on porugavati sa mješćani, dapače tako je daleko zašao, da nas je počeo nazivati gladi, šenčljivice itd. Bilo to na mlado leto, gdje je u krčmi Frana Kirinčića izazivao te povikao još i "viva Italia". S njime u društvu bio je također Ivan Abram c. kr. carinarski prijamlnik sa svojom suprugom, koji je dobro poznat po Voloskom i Opatiji. (E, poznamo jako dobro i tu ptičicu. Reci mi s kim se družiš, pak ču ti kazat kakav si. Op. sl.)

Neznamo jeli je mjestno oružništvo u tom pogledu podneslo kakvu tužbu. Mi dvojimo, jer se govorka, da oni u razgovoru sa Quadrantijem jedan drugog sa "čó" tratira kada dodje koji treći među njih, tada se služe con "lel". — Ipak doznalo se, da je stvar podnesena, ne znamo dali je oružništvo ili koji drugi, državnom odvjetničtvu i čekamo međjutim kako će stvar svršiti.

A ti bašćanska janjeca čudi zar da miruje na takve pogrde, zar da mirno pod-

našas čuñke od onoga, koga ti hraniš? Ne i ne! Slušajte dragi sugrađani, što bi vam Dr. Salo poručio: "Ljudi uzmite toljag, pak udri po vragn! Al ja vam toga ne preporučam. Ne, jer Salo nije još pametno rekao, pa nije ni ta. Džimo se mi one naše: Svoji k svojim! Imademo svojih domaćih dobrih i vriednih postolara, njima dakle dajmo dobika, ta po krvi su nam braća!

Sljedite mene. Ja već neću prekoračiti njegova prašta. Na taj način ukrotit čemo njegovu obiect. Opet vam kažem: "Svoji k svojim!" jer tko neće poznat svoga za brata, on će tudjinca za gospodara.

To vam poručuje vaš prijatelj i domorodac Bašćanin.

Iz Majestic Colo Nord Amerika. Od tamo pišu nam 7. decembra 1901. Na nepoznati način nastal je nedavno u Balj-ugljeniku blizu Pokakuntas oganj. Usred vatro došlo je do više eksplozicija plina. Vatra je zaprečila izlaz mnogim delavcima, koji su nebogi ostali udušeni dimom. Vatra sveudilj bara, ipak je pošlo za rukom izvuzi iz ugljenika 11 mrtvih tjelesa. Nepoznato je koliko ih se još pod zemljom nalazi. Sudeći po imenima u brzojavnim izvješćima nadamo se da nema medju žrtvama nijednoga Hrvata ni iz Banovine ni iz Dalmacije ni iz Istre. Jedan drugi put javit ću vam ako je koji naš čovjek poginuo.

Domaće vijesti.

Visoki gost. Govori se, da će doći u Opatiju pruski princ Adalbert.

Obćone vijesti. Monsignor Zamlić, plovani Voloski bil je imenovan dekanom katstavske dekanata, koji će od sada imat svoje sedište u Voloskom. Istodobno je imenovan konzistorijalnim savjetnikom. Čestitamo!

Prečastni g. Ivan Ev. Vrabec, do sada kapelan va Kastvu bil je premešten va Zvoncu a dosadanji kapelan u Zvoncu preč. Zuželj ide upravljat župom va Dutovlje.

Naš prijatelj i vrli rodoljub Dr. Davor Lukanović obćinski liečnik u Čavilih zaručio se je sa dražestnom gospođicom Elvirom Durbešić iz Riske. Naše najradčujije čestitke zaručnikom!

Plomenti dar. Gospodin Viktor Tomić darovao je družbinoj školi u Voloskom jednu košaru za drva i jednu železnu posudu za ugljen u vrednosti od k 17. Bog mu platio!

† Franjo Jelušić c. kr. financijski nad-savjetnik u Trstu rodom Kastavac umro je dne 13. o. m. u Trstu u dobi od 59 godina. Pokojnik bio je vrlo rodoljub i dičio se uvijek i svagdje svojim hrvatskom narodnost i Kastavskim porieklom. Kod zadnjih izbora za zemaljski sabor došao je dne 7. decembra osobno u Kastav glasovat da tako ispuni svoju rodoljubnu dužnost. Večeras će ga dovezti iz Trsta u Kastav, a sutra u petak odslužit će se u istom mjestu svečane zadušnice za pokojnika. Počivao u miru!

Političko društvo za Hrvate i Slovence u Istri. O potrebi i značenju toga društva govorimo na drugom mjestu današnjega lista.

Obstoji doista političko društvo "Edinost" u Trstu, u kojega djelokrug spada također Istra. U tom društvu su i mnogi Hrvati i Slovenci Istre. Ono je radilo i radi također za Istru. A radići će i na dalje, koliko bude moglo, sporazumno sa novo ustanovljenim društvom. Ovo posljednje si naprtaje jedan dio posla, što ga je imalo u Istri ono prvo.

Stapili smo za korak dalje. Dr. Dinko Trinajstić, umoljen od kluba hrvatsko-slovenskih zastupnika na istarskom saboru, sastavio je pomoću Dra. Šima Kurelića pravila, i sazvaio sastanak za 9. ov. mjeseca u prostorije čitaonice u Pazinu.

Njegov poziv našao je liep odziv. Već prije sastanka našla se je liepa kita rodoljuba istarskih kod skupnoga objeda. Tu je Dr. Šime Kurelić kao načelnik obćine Pazinske pozdravio nadošle rodoljube i iztakuo napose zastupnika naroda Vjekoslava Spinčića. Ovaj se je u ime svoje i svih za hvalio i pozdravio one koji su dali zgodu da se je sastala takova kita rodoljuba, na-

rečito načelnika obćine Pazinske Dra. Šima Kurelića i zastupnika dra. Dinka Trinajstića. —

Sastanak otvorio je ovaj, pozdravio prisutne i predložio za predsjedatelja Vjekoslava Spinčića, za njegove zamjenike zastupnike Dra. Andriju Stangera i Antona Andričića. Kao začastni predsjednik bio je proglašen zastupnik Matko Mandić, predsjednik polit. društva "Edinost". Perovodjom bio je Dr. Gjurjo Črvar.

Preuzev Spinčić predsjedanje dao je izraza svojoj radosti, što se je sakupilo kod sastanka toliko muževa iz svih kotara Istre i svih staeza, pozdravio sve srdačno, i iztakno osobito mnogobrojne predstavnike poljodjeljskoga staeza. Pred dvadesetak godina, reše, ne bismo si bili mogli ni misliti onoga što danas veseli na svoje oči vidimo. Vidimo najme kako se zauzimaju za javne stvari također poljodjelci. To zanemarivani i potišćivani od protivnika našega naroda, i kako neće da budu talijanski šćavi.

Počastni predsjednik Matko Mandić pozdravio je sastanak u ime odbora političkoga društva "Edinost", veselać se osnutku društva, koje će moći u srcu Istre lakše vršiti zadaću političkoga društva za Hrvate i Slovence u pokrajini.

Dr. Matko Laginja izpričao se je pismeno i pozdravio brzojavno sastanak. Nije mogao doći, jer je baš toga dana branio i obranio kod okružnoga sudišta u Rovinju neke mladice Hrvate iz Vabrige.

Pošto je perovodja Dr. Črvar pročitao pravila u cijelosti, izvjestio je o pojedinih paragrafih Dr. Dinko Trinajstić.

Razprava tekla je u najljepšem redu, kao u kakvom pravom saboru.

Kod nje sudjelovali su osobito Doktor Stanger, Dr. Matko Trinajstić, Dr. Zucconi, Dr. Črvar, Andričić, Stefanutti, Bukovec i drugi.

Nješto živahnija razprava bila je glede nazova i glede sjela društva. Njeki su želili da se nadjene društvu posebno ime "Branik" ili "Naša Sloga". Ostalo je kod nazova kako na čelu ovoga članka. Glede sjela mislili su njeki, da bude na Voloskom, drugi da bude u Puli. Složili su se pak svi, da bude u Pazinu. Za ovo je osobito liepo govorio Dr. Stanger.

Pošto je u pravilih rečeno, da ima društvo svoje glasilo, to se je već kod sastanka odlučilo, da bude takovim "Naša Sloga" ta braniteljica i zagovornica i učiteljica našega naroda u Istri već preko 30 godina.

Izabralo se je privremenoga predsjednika i privremeni odbor, komu se je naručilo, da čim prije izhodi potvrdu pravila, i ovlastilo ga, da prihvati eventualne od c. kr. vlade zahtjevane promjene, po svojoj uvidjavnosti.

Iza toga, i pošto je predsjedatelj još jednom pozdravio prisutne, i molio jih da ponesu iskrene pozdrave svaki među svoje, i da već sad rade za pristup u društvo, bio je sastanak zaključen.

Kako su se braća iskreno sastala, tako su se iskreno rastajala, želeći si, da Bog blagoslovi i ovaj korak što se je toga dana učinio za dobro Hrvata i Slovence u Istri.

Domorodci pozor! Još moraća ovega mjeseca obaviti će se obćinski izbori na Voloskom. Naši neprijatelji i neprijatelji naše obćine, delaju tajno i javno, da bi naše domaće ljude iz reprezentance odpravili i zručili komun u ruke posve tudjim ljudem ki ovde nimaju ni kući ni kućista. Svaki, ki ima malo soli va glave mora lahko uvidet, kako bi bilo za svih nas slabo, da va našem komune tudji ljudi zapovedaju a po gotovo da je mej njimi Talijan.

Pogledajmo samo malo po Istre. Kade god imaju Talijani kakovu upravu ili administraciju v rukah posvuda je manjarija. — Tako se je dogodilo da su Talijani va Mnjah komunu pojili 30 tisuć krun, tako va Motovune tako va Pule, tako va Boljune i druguda. Ni nam ne bi bolje passalo. Naša obćina prima i troši silnehe blaga na leto pak bi ovde Talijanom upravo sekira va med pala. Da se manjariju pokrje bi se morali

adicionall kredit a to bi Talijani jako rado učinili ter i onako svaki talijanski komun v Istre ima najmanje sto po sto adiconala. Tako bi nam malo po malo narasli adiconali do jedne visini ke ne bimo već mogli smislit pak bimo svi propali.

U ostalom Talijani su svojem Kašinom v Opatije pokazali kako znaju sakraboljaki upravljat s tudjim imanjem. I onde su se jedan ale dva obogateli a drugi su zgubili kavidal i doplatili još toliko a kad fini prayda s Conighi će morat još unestahno platit. To su njih napekli Talijani, a sto puti huje bi bilo da pridu va komun. — I s drugimi furešiti nebi nam bolje pasalo. — Oni bi najme hteli sva dela za napredak mesta na jedanput storit a buduć občina nima svoja imanja bi se moralo učinit puno duga da se ta dela sva na jedanput učina, a da se dug plaća moralo bi se opet krešit adiconale i tako bimo do malo let doživeli komunjaki bankarot.

Naša stranka je pripravna i voljna da se sva za našu občinu potrebna i korisna dela učine ali ne sve na jedanput nego redom, da se komun ne zakopa previše va dugi. Ki neče svoju vlastitu propast i škodu ta neka kod ovih izbora bude s našom strankom. Ova je do sada pokazala da njoj leži na srdon i napredak mesta i korist puka. Pak je i naravaka stvar jerbo su va njoj samo domaći ljudi ki imaju ovde svoje kuće i svoje trgovine pak bi i njim bilo huje da se s komunom slabo upravlja.

Talijani pošilju okole kontesu agitirat zać sami nimanju ni kuraja. — Kontesa puli te agitacije laže i vara ljude da će Hrvati naprtit občine plaćila, da će nas prodat pod Hrvatsku.

To je Marija Longa govorila i pred 7 let kada smo mi prvi put Talijane stirali z občine. Pak ča se je dogodilo? Naša stranka je našla obćineku kasu praznu i občinu punu duga pak je malo po malo dugi platila, nabrala nekoliko beći, stvorila razna i znamenita dela prez da su se plaćila povišila za više od 5 po sto u celih 7 let. I va celo to vreme još nismo spali pod Hrvatsku. Kako je to Longa? Ala si šegava! Ti misliš, da su naši ljudi na Voloskem-Opatije tako bedasti kako brežanski maćiji pak da će ti verovat te tvoje laži. Sram te bilo tako bezobrazno lagat. Jako slabo mora stat ta talijanska stranka kada jedna Mariju Longu šalje okole da s laži ljude bunu.

Domorodci! Vi svi ki ljubite ovo naše lepo mesto, ki ne čete da vam va vašoj kuće tudji ljudi zapovedaju, ki ne čete da naša občina do malo let doživ bankarot složite se svi ki još niste z našom strankom i glasujte kod budućih obćinekih izbora za naše reprezentante ki će gledat vašu a po tem i svoju korist. Ki bude proti nam ta će se seguro prej al kasnije pokajat. Dao Bog da mu ne bude prekasno.

Bravure Ugotja Wontschine. Va prvem broje „N. L.“ od 2. o. m. napisali smo kako se je Wontschina na dan dibatimenta proti Krstiću, ki je bil na 30. decembra pr. leta jadil da je Krstić dobil sedam dan pržuna Radi tega Wontschinega govorenja započela se je proti njemu disciplinarna istraga. „No na mesto da se barem sada dokle ta istraga traje ponaša mirno i dostojno, on se još okole hvali da mu neće biti niš i straši, da oni ki su proti njemu svedočili neće nikada avancat. Po njegovih besedah on ki je kriv bi imel pasat liso a oni ki nisu niš učinili bi imeli bit pedepsani. Ugo najbrže računna na svoji prijatelji va Trste ki su mu već nekoliko puti spasili slinžu a najzadnji put lane radi pucanja z revolverom na dan pusta pul Mihotić. Nego on [pozabavljuje da nad njegovimi prijatelji va Trste je i ministarstvo va Beče, koje pozna već sve njegove bravure. Va ostalom mi se samo čudimo kako se more protejit jednega takovega čoveka kakov je Ugo. Va celom Primorju ni nesposobnejega kanceliste nego je Wontschina.

On neema ni hrvatski ni nemški, on ni va stanju da ni jedne stvari va redu učini. Tako je pred malo vremena va jednom protokole napisal za „sobni kloset“ „noseći kloset“ i sto drugih bedastoc.

— Za svem tem on služi već skoro 15 let kako kancelista na Voloskem. — On mora dakle imet va Trste veleh prijatelji. Za to se i sada već hvali da mu neće niš bit. — Najviše se pak na nas jadi. Nego mi mu nismo krivi niš. Sto i sto puti smo imeli dosti uzroka proti njemu pisat pak smo pustili na stran radi njegove neudne familije. Ali ni jedan ne more od nas zahtevat, da ne pustimo vavek i neprestano od jednega Wontschine smradit i vredjat. Ne bude koristilo ovo, onda ćemo donest drugeh smonežeh stvari. Za danas dosta!

Zabava „Lovera“ v Opatije. Ona od subote more se reć, da je va svakem pogledu najljepše uspjela. — Preljeplj i obilni za punno vreme morda malo i preveć obilni program bil je izvodeh na podpunu zadovoljstvo svih, ki su one večeri bili va „Zora“. Za g. Broža ne govorimo. Mi smo već nekoliko puti imeli sreću čuti ga na violine, va kem je on pravi majstor. Ov put nas je zanimalo to, ča je s njim zajedno imala da igra na pianofortu gđica Zdenka, kdj gosp. Friseka, vrstnoga kapelnika naše glazbe. Kad su dovršili obćinstvo je tako pljeskalo da su se morali na novo prikazat i zaigrat još jednu ariju. Čast njim!

A ča da rećemo od našeh tamburaši? To su momci! Trebalo ih je poslušat, kako su lepo igrali na svoeh tamburicah, a kada su još igrajuć i pjevali mislelo se je, da će se cela „Zora“ arušit od silnoga pljeskanja. Va tri meseca ča se naši tamburaši vježbaju, učinili su upravo čudesa. Milo nam je puli srca, kad pomislimo, koliko veselja te nam još pripraviti naši vrli tamburaši. Eyalva njim! A ni pjevanje ni bilo loše, tako da se more reć, da je celi program ispal baš u redu. I muzika je fino igrala. Osobito se dopala „marča dra. Stangera“ ka je u čast našega velevednoga g. načelnika složil g. Gervais, komu uz g. predsjednika i celi odbor „Lovera“ ide poglavito zahvala na uspjehu cele zabave. Živili „Lovorasi“!

Kako se vidil v Opatije smo pust započeli, da bolje i lepše se ni pomislit ne more. Zaslug je to našega „Lovera“. Neka dični „Lovor“ uzastoji, da ga i svršimo kako treba.

Kontesa — talijanski agitator. Kako da vrag neda kontese mira. — Neprestano okole leti po Voloskem i po Opatije i agitira za talijanski partid. Ni bolneh ne pusti na mira. Tako je prošil čedan bila v Opatije puli jedne ženske, ka je skoro na smrt bolna, po prokurn. To je prava [kršćanska ljubav. Namesto pohodit bolnika da se ga utiši, ona gre bolnika uznemirevat i bunit. Sram ju bilo. Doznajemo da je bila i pul nekeh našeh čestitih birači, ki su ju odpravili baš onako kako je zaslužila. Pravo njoj stoji. — Namesto poč Boga molit ona okole ljude smućuje i bunu. Ne samo to nego ona ka se drži nekakova svetica zna se i narugat sv. Cirilju i Metodju slavinskim apštolom, a vendar su i oni bili proglašeni sveci od samega sv. oca Pape kako i svi drugi sveci. Lepa je ta poboznost i svetost kontesina ka se i samem svetecem ruga, za to ča nisu bili Talijani. To ni nikakova poboznost nego to je najgrđe farizejstvo. Mi preporučamo našem ljudem v Opatije da kad njim kontesa pride na vrata neka ju z mehom stiraaju. Mi ovde nismo Talijani pak ne ćemo ni talijanske reprezentanci va komene. Imamo hvala Bogu dosti vrednih i pošteneh domaćeh ljudi, ki će va komune gledat korist od svih nas, zać ako budu našu korist gledali ča i sebe koristit buduć i sami imaju ovde svoje kuće i svoje trgovine.

A Puović i Kostantini mare za korist našega puka kako i za lanjski meg. Oni bi samo gledali na svoju korist, pak kada bi komun bil nakroan z dugi onputa bi oni pudaši svoja šila i kopita pak bi šli od koda su i prišli. Dakle ki neče svoju vlastitu škodu i propast ovega našega mesta ta neče pojmšat leknjivu kontesu nego će glasovat s našom strankom.

Veća dacijs. Va predzadnjog škovacere napisane su ove besedi: „A Mateša (z Iki) ako ne bude s nami držal i votal, neka se parida na veću daciju“. Je bil pul zadržava pameti on, ki je to napisal? Dunke on ki

će malo dacijs plakat, valja da vota s Talijani. Otkada to? A najlepša je ona od Mateši! Ma ča ti Kalabrezi misle, da je Mateša za to dočekal ovoliko let, da se pod starost da za nos vuć od dveh, trih disperaneh štanjaroti!

Salo ne zna već ča bi pisalo. Onih sedam dan keh je Krstić dobil neki dan na Voloskem sude za uvredu, ku je učinil našemu velevednomu gosp. dru. Janežidu, hitilo ga je va takovu disperacion, da on sam brzian ne zna ča bi mislel, ni ča nebi pisal. — To ga je ubilo — vidil se to iz svega njegovoga ponašanja — on je vas kako da bi smućen, ubijen. Pitam ga, kako more čovek va takoveh cirkostancah napisat dve tri pametnebesedi. Za to ni nikakovo čudo, ako je Salo, neznačaj ča bi napisalo — va zadnjog „tete“ našampalo jedan nemški članak, ki je već bil va istoj špuđacere štampan negde pred dva meseca samo da mu je sada promenil naslov.

A tako smo va toj istoj škovacere našil skoro od besedi do besedi i jedan članak od „Narodnih Novina“ iz Zagreba. On bi znel i od „Narodnega lista“ čagoder lepega, da ga ni strah, da ga ne udrimo po pristeh. Brižno Salo! Totto a puff! I mudandi i stomanji, a sada i članki tujeh fojli Povero diavolo!

Berka na inkanto. Kada je ono neki dan bil v Opatije na Peškarijićine inkant, prišla je i Berka, da vidil, ča se to prodava. Nego kada je videla, da na prodaje nima ni jedna zibela zavrnula je z nosom i šla je s kargom put Voloskega.

Čutura ih ubila! Neke talijanske zmorfji na Voloskem vavek bloboču: „Ju mane come che la ze dura la lingua croata!“ — Šempje, bilo njim bit na zabavah, ke su ovi dni bile va naših školah v Opatije i na Voloskem, pak bi videla, kako sladko zvone hrvatske besede, kada prihajaju van iz lepeh i srdačneh ust. Svaki zajlih je grđ, kega govore usta Mužgice ale od jedne brkato Zibelki! A i drugem kalabreškem Mermeto, ke govore proti našem zajliku, odgovaramo: Non ze dura la lingua, no, već su dure vaše tikve, ke nisu vredne navadit se ni svoji materinski jezik, ter nisu! Čutura ih ubila!

Mali Kalabrezi na Voloskem imeli su tulikaže svoj krizham. Na tu teštu prišal je i duhtar Liziriti i on da je otel deci držat i jednu dugu prediku. Nego samo da je počel blezgat, počela su se deca davit od smeha, a čulo se je i nekoliko puti i Salo! Salo! Liziriti se je na to opet posel, nožini prehitil jednu preko druge i trđo se je zamislal. Gledal je on i gledal va ono stablo i va decu i promišljaj je na svojega sina, na ono svoje brižno i nebogote dete, kdj brižno morda umira od glada. I promišljaj je: — Ma ča ni se to moglo kako drugogađeje svršit? Ča jašto ja moram igrat ovu grdu i zalostnu figuru! Kada su deca šla ča škol, zaletela su se mlade Kalabreške signorine na stablo i va času su ga svega osukale! Che bella civiltà italiana! A kada su i one šle ča, lovranski je Poperdilo zel v ruki jedne fagot i dal ga je Liziritu. — Va tem fagotu bil je jedan par mudanad i jedna stomanja s pleticami. Liziriti je zel fagot pod pazuhu e via là!

Smeh na sude! Neki dan kada je Krstić dobil oneh sedam dan pržuna pročitalo se se sve njegove dosadašnje kundani. Da vidite ka litunija je tega! Devet puti je bil kažnjen. Dok se je to čitalo, galerija je otela puknut od smeha tako, da ju je moral sudac opomenut. I Rižo Nonin se je smel...

Krstić je siguran! — Va predzadnjog „tete“ piše Krstić ove besedi: „Stvar ča va kratko prit pred c. k. tribunal va Trste gde će dr. Krstić bit stalno rešen o dobtužbi. On je istina lepeh pasal va Trste, ma ipak ni lepe od njega da se ovako napravio huvali, da ča za stalno bit va Trste riešen od dobtužbi. I ako je dobil kakov mig od koda, on bi to moral za se držat. Molimo dičnu „Našu Slogu“ i „Eđinost“, ke su bliže Petronju nego mi, da mu malo povedu, kako se Krstić hvali, da ča za stalno bit va Trste riešen od dobtužbi.

Ples vatrogasana. I naši vredni vatrogasci imaju subotu na 18. o. m. ples va kavazal „Kvarnero“. U to ime su se već i razasali pozivi. Ki ni još dobil poziva, neka se potruđi do kancelarije vatrogasnega društva, tamo ča ga za siguro dobit. Mi preporučamo našim ljudem, da ih gre koliko više na ta ples, da pokažemo vrlim vatrogascem kako smo s njima složni u svakoj prigodi.

Posujilnica na Voloskem imela je leta 1901. svega prometa skupa k 1,161.044:39 (jedan milijun sto i šestdeset i jednu tisuću četrdeset i četiri krun e 39 heleri) dakle skoro dvesto tisuć krun više nego godine 1900. —

„Jestarska vila“ u Kastvu obdržavati će svojo redovitu glavnu skupštinu u nedelju, one 19. janara o. g. u 2 sata po podne u prostorijah „Narodnoga doma“ u Kastvu sa obćinim dnevnim redom. Pozivlju se na ista svi članovi i prijatelji društva, da u što većem broju pristupe.

Hrvatska Čitaonica u Kastvu obdržavala je prošlog tjedna svoji godišnju glavnu skupštinu. U upravljajući odbor izabrana su gg.: Jelusić Kažimir obć. glavar predjednikom, Rubeša Vinko učitelj, tajnikom, Žiganto Ivan kapelan, blagajnikom.

Odbor, koji je na Silvestrovo privredio zabavu na Voloskem, smatra ni ugodnom dužnošću, da se posebno zahvali blagorodnoj gospodji Fanny Stanger koja je blagonaklono izvolila ustupiti giasovir. — Nadalje gospodinu Gervais-u, koji je ravanjanjem pjevanja i plesa kao i vještom igrom na giasoviru mnogo doprineo liepom uspjehu. Za tim g. učitelju Ryšlavi-ju, koji je uz gospodina Gervais-a iz naklonosti sudjelovao igranjem na giasoviru. — I napokon dičnoj „Družbi“ za ustupljene prostorije i svima ostalima, koji su na ruku išli, najrdnja hvala!

Talijanska kultura pul Tirmana v Opatije. Nedelju večer pred trimi kralji, bilo je desetak voleseh Kalabrezi mej njimi Mamo Kolonelo i Basalja, puli Tirmana va restauracije. Ti Kalabrezi su va restauracije tako larmali, vrišćali, izgovarali gusnarjare, oštije i madone, da su se svi prisutni gosti morali odalečit. Još su se puli te prilike hvatili svojom „cultura italiana“. To je va istinu „faju“ kultura znat mesit „oštije“ i „madone“ kako i najhnji fakini. A poveri nam! Njihovi noni nisu znali sprogovoriti više talijanski nego: „črešnjevina“ bon dervo!

Kalabrezka zahvalnost. Jedan mladit po misljenju Talijan po zanatu kovac hotel je poč za makinistu, za to mu je trebalo učinit pratiku na vaporeh. — On i njegovat su prošli i molili jednega dobrega Hrvata od Ungaro-Croate da bi on opravil da to društvo zame tega mladica na svoji vapori va pratiku. I temu Hrvatu, ki stori dobra svakomu kemu more, posredilo se je namestit tega mladica na jedan vapor od ungaro-croate. Mladit je šal na vapor, stvoril je 6 meseci pratiki i onputa je šal delat ežamen od makinisti. Za svem tem, da su mu dakle Hrvati učinili toliko dobra, sada kada jednega Hrvata vidil vrišći za njim: „Viva l'istria italiana, fora i šćavi!“ To vam je prava kalabrezka zahvalnost! Storitje Talijanu dobra pak pul prve prilike ča Vas posmradi. Ako ga lačnoga i smrzanega zamete va knđu da ga najedete i steplite, kad bude narinjen ča vam se počot rugat i zapovedat vam.

Talijanske barufe. Zadnji izbori za istarski sabor bili su uzrok da su se Talijani posrdavili. Pulizani su najme hteli da va kurije veleh posredniki bude zibran barem jedan zastupnik iz grada Pala a talijansko političko društvo s poznatem Benatti na čelu ni htelo nikako na to pristat nego postavilo za veleposednike svoje kandidate, ki su bili također izabrani. Radi tega uvredili su se Pulizani i odlučili su razdvojiti se od talijanskoga političkoga društva. Ovo je imeo na 5. o. m. va Trste jednu sednicu na koj je predsjednik Benatti pročital jedino pismo od puljskega načelnika Dra. Rimi kojim on javlja da izstupaju iz političkoga društva on i 84 drugeh člani iz Puljčine. Ovo pismo je tamo sabrane Talijane tako ozlovoljilo ča su svi skupa izgledali kako da

je svaki popil pol litri octa. Mi se toj nesloge Talijana ni najmanje ne veselimo jer znamo da će se oni kod prve prilike opet nač skupa za delat proti nam. Nego mi konstatiramo samo kako je već samem Talijanom dodijalo nepravde i trdoglavo postupanje talijanskega političkega društva i njegovoga predsebnika Benatti. Benatti je svojeg ponašanjem stiral iz društva jedneoga od najpametnejeh i najpravednejeh istarskih Talijani dra. Gambini, ki je sada va Kopre stvoril svoju posebnu stranku. Sada se je opet posvadiš s Pulizani tako, da ima na jednom i drugem kraje Istre međ samem Talijani neprijatelje. Dobro mu stoji! Benatti je pomoću Krstića i njegove „kralje Sloge“ htel naš narod smutit i posvadiš. On je najviše opravil da istarska Junta putem federacije ostava va Pule plaća od provincijalnih beci 8 tisuć krun na leto za Krstića i njegov „špudačera“. Sad ima smutaju međ svojem vlastitimi pajdaši. Ki pod drugem Janu kopa, sam va nju pada.

Pozor plesači i plesačice! Oni koji zele naučiti narodni ples „kolo“ neka se potruže u petak dne 17. t. m. u 8 i pol u čitaonicu „Zora“ na dogovor.

„Hrvati i Talijanci“ — tako se zove knjiga, ku je napisal Dalmatinac g. Andrović. Rado priznajemo, da smo mi tu knjigu pročitali s najvećim interesom, zađ je pisana lepo, dobro i temeljito. Mi ćemo o toj lepoj knjižici progovoriti na duže i to ako Bog da brzo. Za sada mi samo preporučamo tu knjigu svim onim, kojiž zanimaju naše narodne prilike. Va toj će knjige nać puno poduki. Knjižica košta 30 soldi ili 60 heleri, a more se ju dobit kod g. V. Cara Emina u Opatiji.

Sjajni ples čitaonice „Zora“. Kako ćemo hrvatska čitaonica „Zora“ v Opatije misli dat jedan „sjajni ples“ na 29. o. m. Za ta ples delaju se već i vele pripravi, i tako se nadamo proći i opet jednu večer va lepoj i ugodnoj zabave.

Za družbu sv. Cirila i Metoda za Istru u veselom društvu kod Mata Kinkela u Dragi na predlog Vinka Mavričić sakupljene k 2, Andre Radetić Trinajstić daruje družbi 500 braziljanskih Reis. Roberto Vlah sakupio na Stipanju kod Vičića u Jušićih k 1-42 u veselom društvu. Na predlog Vinka Tomašić sabrano u Mihotićih kod Pepica Kinkela međ domaćini k 2 i 50. — Nadalje na predlog Ivana Radetića sakupilo se u veselom društvu uz zeca u Jušićih kod g. Ivana Vlah k 3-68.

Nadalje sakupilo se prigodom godišnje skupštine pjev. društva „Lovor“ u Opatiji na predlog g. A. Gervais-a k 7. — Na predlog g. A. Poščić ml. sabralo se je dne 13. 1. 1901. u Matuljih kod Sinčića k 7-10 za družbu. Veleč. g. Kazimir Mandić kapelana u Brgudu šilje nam 3 k za družbu kao oprost od čestitanja. Jakov Doričić iz Bieke poslao nam je za družbu k 2. Nadalje sabralo se u veselom društvu dne 6. 1. 1902. kod g. Sinčića u Matuljih među domaćini mladici 11-81 kruna. — Ivan Večerina i Stjepan Bačić darovali su svaki po 1 k kao znak pomirenja. Gosp. Franjo Feranda trgovac u Matuljima darovao za istu družbu 5 kruna radi toga što se je izjavio g. Stjepan Bačić pred celim društvom Istarskim Hrvatima. Živili darovatelji! (Našem Bačiću stižećemo i mi hrvatsku desnicu. Živio! op. uređn.)

U ime dobre ruke za našu družbu primili smo iz Sovinjaka k 5-20 a darovali su Ladislav Havel, kapelan i Josip Kraljić učitelj po k 1, Anton Černeka, Anton Vivoda po 40 h, Josip Sirotić, Silvestar Vitolić, Ivan Žigante, Angjeo Žigante, Anton Žigante, Miho Majer, Josip Vivoda Josipov, Dinko Sirotić, Jakov Sirotić, Jakov Zidarić, Josip Žigante i Anton Vitolić po 20 h. Živili!

Za djačko pripomoćno društvo u Pazinu primili smo od g. Marije Turk u Opatiji k 2, od veleč. g. Kazimira Mandić kapelana u Brgudu k 3, Niko Grego kapelan u Omišlju k 3.

„Bukovina“ se zove novi vjapor od

Lloyda, ki je bil ovi dni va Trste porinut va more.

Grofica Štefanija Lonyay ne more se nać zadovoljna na imanju od njegega muša va Ugarskoj. Za to je grof odlučil te imanje prodat i prenesti se kamogod van od našega cesarstva.

Ben hrvatski g. prof. Khuen Hedervary i preuzv. g. nadbiskup Posilović za družbu sv. Cirila i Metoda za Istru. Tu prvu nedelju su va Zagrebe priredili brijački pomoćnici zabavu za našu družbu. Pogledom na tu zabavu donaha zagrebačko „Hrvatsko pravo“ aliideću „javnu zahvalu“ odbora te zabave:

Javna zahvala.

Plesni odbor brijačkih pomoćnika u Zagrebu ovim putem zahvaljuje se svoj gospodi, koja su preplatila prigodom našega plesa u korist družbe sv. Cirila i Metoda za Istru, a napose zahvaljujemo preuzv. g. banu grofu Khuen Hedervary-u i preuzv. g. nadbiskupu na njihovoj preplati u tu plemenitu svrhu.

Plesni odbor
brijačkih pomoćnika.

Javna zahvala.

Podpisani smatra si ugodnom dužnošću zahvaliti se najsrdačnije svoj onoj p. n. gospodi koja su poslala ulazninu ili istu preplatila prigodom društvenih zabava dne 31. decembra 1901. i to:

Bakarčić Josip iz Spinčićeve i Jelušić Kazimir obć. glavar po k 10, — Luk Ivan župnik u Materadi k 6, — Funderle Jakov Zamet k 5, — prof. Spinčić Vjekoslav zast. naroda k 4, Dr. Dabović Kajetan okć. ljeknik Kastav i Andrijičić Anton, Baška po 3 kruna, Butković pop Niko, Ju etić Petar Laginja Mijo dekan, Rubeša Frane iz Kastva, Rubeša Frane Plovanić, Rubeši, Grčić Andre gor. Rukavac, Kundić Mate Pabri i Širola Anton, Brnasi po k 2, Karlavaris Ferdinand, Jurinac Rudolf, Marjanović Vinko Buzdon Anzelm, Vrabec Ivan, Žiganto Ivan, Lampert Dragutin, Lorenc Jelišava, Jelušić Franjo, Maroti Josip, Jelušić Ljudevit, Stipković Rikard, Žić Niko, Dukić Frane, Vlah Ernest, Frian Frane iz Kastva, Rubeša Ivan Plovanić Rubeši, Mavrović Frane Perenić i Jurdana Frane-Rožinić. Spinčić po k 1, te Spinčić Anton-Spinčić 40 para.

Srdačna također zahvala slavnoj „Hrvatskoj čitaonici“ u Kastvu, koja je bezplatno ustupila svoje prostorije, kao i gospodi predstavljačima i gospodici deklamatorici, te u obće koji su bilo kako uzradili, da je naša zabava onako lepo izpala.

Kastav, 8. siječnja 1902.

Pjevačko-tamburaško društvo

„Istarska vila“

Predsjednik
Jelušić.

Oglas.

kojim dajemo do znanja štovanom občinstvu širom Istre, kao svim rodoljubom, da je u Mošćenicah otvorena nova gostiona

„Velebit“

koja je providjena dobrim domaćim vinom i jelom kao i sobama za spavanje uz vrlo umjerene cijene.

Ako bi tko želio i ljetno stanovanje, to se najtoplije preporučamo slavnomu občinstvu.

Vlastnici gostions
„Velebit.“

Oglas.

Domorodne gospodarice
kupujte surogat (eikoriju)
Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru!

Prodaje se kod gospodina
VI. Flamina

Opatija. (Križišća.)

Grand Hôtel u Opatiji

preporuča se p. n. občinstvu osim krasnim sobama i izvrsnom kuhinjom također i lepo uređenom

Kavanom

u kojoj će se uz dobru kavu naći i lep izbor novina u raznim jezicima među kojima ima do

pet hrvatskih.

Osobitim štovanjem
W. Zehmner.

August Halauska, slikar.
Opatija br. 267.

Preporuča se slavnomu občinstvu
za bojadisanje soba, dekoracije, bojadisanje drva i
sve što spada u njegov
zanat.

Solidna izradba. — Umjerene cijene.

Krojačka radiona!

Podpisani stavljaju sl. p. n. občinstvu do znanja, da su otvorili svoju novu radionu svakovrstnih pomodnih gospodskih odijela

Naručbe izvršujemo solidno, brzo i uz veoma umjerene cijene, te se time sl. p. n. občinstvu koli mjesta toli i okolice najtoplije preporučujemo za što više naručba uz geslo

„Svoj k svomu“

sa veleštovanjem

Špan & Počnik
državna cesta, Vila Ježica
Opatija.

Siegfried Jesolini Volosko 25.

Prima namještaje za električne svjetiljke i zvončice. Drži također u skladu sve za slične radnje potrebite sprave i to uz najniže cijene.

„CROATIA“

osiguravajuća zadruga u Zagrebu, stojeća pod zaštitom občine slob. i kraljevskog glavnog grada Zagreba, otvorila je

GLAVNO ZASTUPSTVO

za Istru, Goricu, Trst i Dalmaciju sa sjedištem u Puli.

Upozorujemo svakog valjanog kućegospodara, da sve svoje zgrade i pokretne osigura proti požaru i šteti od groma kod „Croatiae“ već načela radi, da novac ne ide u tuđinu.

Osiguranja se primaju uz vrlo nizke cijene i dobro jamstvo.

Mjestni zastupnici traže se u svim selima i gradovima Istre, Gorice, Trsta i Dalmacije. Ponude se šalju na:

Glavno zastupstvo „Croatiae“ u Puli.

Posujilnica u Voloskom

registrana zadruga na ograničeno jamčenje.

Prima novac na študnju od svakoga, te plaća od istoga 4 1/2% kamata, čisto bez ikakvog odbitka. Rentni porez na uložke plaća posujilnica sama. Vraća na študnju uložene iznose bez odgovjedi, pridržaje si ipak u osobitih slučajevih, pravo otkaza u smislu § 8 društvenoga statuta.

Zajmove (posude) daje samo zadržarom, i to na hipoteku ili na mjernice i zadužnice uz garanciju.

Uredovni sati: svaki dan izim nedelje i blagdana od 9—12 sati pp. i od 3—6 sati posle podne; u nedelju i blagdane od 9—12 pp.

Društvena pisarna i blagajna nalazi se za sada u odvjetničkoj pisarni Dra. Janežića u Voloskom.

Publične informacije dobivaju se u pisarni Dra. K. Janežića i Dra. A. Stangera u Voloskom.

Novčani promet u god. 1900 izmašao je K 979.634-64. — Garancija izmašala je K 108.963-—. — Uložene je bilo u posujilnici god. 1900 K 427.834-33.

Ravnateljstvo.